

Dětský ideál? Kočičí hrádek

Stavba, která ročně láká tisíce dětí, vyrostla nedaleko Slatiňan už před více než sto lety

Moderní architekti i stavebníci stále přemýšlejí, kde by se děti cítily nejlépe. Vylepšují proto návrhy různých dětských hřišť nabo zákoutí.

Stavba, která podle názorů mnoha generací dětí patří mezi ideální, už přitom v Pardubickém kraji stojí více než sto let. Je schovaná v lese kousek za slatiňanským zámekem a říká se jí Kočičí hrádek.

Historie kraje

Je zajímavé, že zatímco jméno stavitele stavby je známé, datum vzniku už tak jisté není.

Miniaturu hradu nechala postavit pro své děti na přelomu devatenáctého a dvacátého století kněžna Vilemína Auerspergová. Tomuto rodu totiž panství od poloviny osmnáctého století patřilo.

To nic nemění na tom, že hrádek potěšil celé generace nejen šlechtických dětí. Dodnes je miniatura hradu udržovaná a hlavně volně přístupná.

V okolí Chrudimi tak zřejmě žije jen málo kluků, kteří by alespoň jednou v životě neabsolvovaly boj o dobytí hradu. Jako zbraně obyčejně slouží šišky, které padají z okolních stromů.

Kočičí hrádek je dodnes součástí slatiňanského zámeckého areálu.

Zámek samotný vyrostl na místě tvrze, o které existují doklady už z roku 1371, kdy náležela spolu s dvorem a vsí Zbyňkovi řečenému Otháj ze Slatiňan. Po roce 1371 se zde vystřídalo několik majitelů a v roce 1469 byly Slatiňany i s tvrzí vypáleny vojskem Zdeňka ze Šternberka,

SLATIŇANSKÁ RARITA. Návštěvníci městečka, čtyři kilometry vzdáleného od Chrudimi, mohou obdivovat zámek, hipologické muzeum, ale také miniaturu gotického hradu Kočičí hrádek, kterou milují hlavně děti.

FOTO: MAFÁ - MICHAL KLÍMA

kteř se v okolí Chrudimi připojilo k vojskům uherského krále Matyáše Korvína. V roce 1525 koupilo slatiňanský statek město Chrudim, o dvacet let později byly Slatiňany spolu s dalšími statky městu zkonfiskovány pro účast na protihabsburském odboji.

Roku 1580 dal nový majitel Bohuslav Mazanec tvrz přestavět a rozšířit v renesanční zámek. K tomu si

pozval význačného renesančního stavitele italského původu Ulrika Aostallioho. Ten vybudoval v místech tvrze trojkřídlovou renesanční budovu, tvořící dodnes stavební jádro zámku.

V letech 1639 - 1648 byl zámek několikrát vydrancován švédským vojskem. V roce 1660 bylo slatiňanské panství prodáno ve veřejné dražbě Kunatu Jaroslavovi z Bubna a Li-

tic a ten jej v roce 1669 postoupil Adamu Zikmundu Purkhartovi z Voděrad. Adam Zikmund dal zpustlý zámek opravit. Stavba si i po této opravě podržela renesanční charakter.

V letech 1800 - 1822 byla Karlem Auerspergem provedena klasicistická přestavba. Při ní dosud architektonicky odlišné části zámku splynuly v jeden celek a v exteriéru

byla tato jednota zdůrazněna hladkou fasádou. Valbová střecha byla nahrazena nízkou střechou mansardovou a byly odstraněny i renesanční štíty. K severní otevřené straně zámeckého nádvoří byla připojena okrasná francouzská zahrada. Na sklonku čtyřicátých let 19. století provedl Vincenc Auersperg pseudo-gotickou úpravu zámku.

JIRÍ TUMA